

DNA-onderzoek

Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV 2000/9)

Aan:
– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee
i.a.a:
– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 1 mei 2000

Ons kenmerk: 020376/00/IND

Code: TBV 2000/9

Aard: Bekendmaking van voorschriften

Juridische achtergrond:

Vreemdelingencirculaire 1994, hoofdstukken A4/6.7.2, B1/1.2.1, B1/3.2.2.1, B1/5.1.1, B1/7.1.1 en C4

Geldig van/tot: 1 mei 2000 tot 1 mei 2002

Onderwerp: DNA-onderzoek

Inleiding

In dit Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire wordt aangegeven wanneer DNA-onderzoek kan worden aangewend in procedures waarbij de biologische afstamming doorslaggevend is voor de uiteindelijke beslissing. Over toepassing van DNA-onderzoek in het kader van aanvragen om gezinshereniging bij toegelaten vluchtelingen is een aparte TBV verschenen (TBV 2000/3).

Per brief van 3 juni 1999, TK 1998-1999, 19637, nr. 442, heeft de staatssecretaris van Justitie, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken en de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid, de Tweede Kamer in kennis gesteld van het voornemen om op basis van een zorgvuldige en fraudebestendige procedure en met voldoende waarborgen voor betrokkenen, onder meer ten aanzien van de vrijwillige deelname aan het DNA-onderzoek, de resultaten van DNA-onderzoek te accepteren als bewijs in procedures waarbij de biologische afstamming doorslaggevend is voor de beslissing. Aan betrokkene die het bestaan van een afstammingsrelatie dient aan te tonen en niet in staat is om dat door middel van documenten te doen en daardoor in bewijsnood

verkeert, wordt de mogelijkheid geboden om het bestaan van de afstammingsrelatie aan te tonen door middel van DNA-onderzoek. Van het aanbieden van DNA-onderzoek kan pas sprake zijn als genoegzaam is gebleken dat het bestaan van de afstammingsrelatie niet met documenten kan worden aangetoond. DNA-onderzoek vindt uitsluitend op vrijwillige basis plaats. Zulks is vastgelegd in de Circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen d.d. 12 januari 2000, in werking getreden per 1 februari 2000, kenmerk 5001966/99/6, aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en ambtenaren van de gemeentelijke basisadministratie. Deze circulaire wordt opgenomen in hoofdstuk C4 van de Vreemdelingencirculaire ter vervanging van de circulaire van 8 mei 1996.

Per brief van 12 januari 2000, TK 1999-2000, 19637, nr. 493, heeft de staatssecretaris van Justitie, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken, aan de Tweede Kamer laten weten met ingang van 1 februari 2000 de voorgestelde procedure te zullen toepassen. In dit TBV wordt aangegeven wanneer betrokkene in aanmerking komt voor DNA-onderzoek en welke procedure ten aanzien van de uitvoering van DNA-onderzoek geldt.

Circulaire

Per 1 februari 2000 is de Circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen herzien. Dientengevolge wordt de tekst in de Vreemdelingencirculaire onder A4/6.7.2, waarin verwezen wordt naar de Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen van 8 mei 1996, kenmerk 555949/96/6, vervangen door de navolgende tekst: 'Zie de circulaire van de Staatssecretaris van Justitie aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de ambtenaren van de gemeentelijke basisadministratie, d.d. 12 januari 2000, kenmerk 5001966/99/6, voor

nadere informatie over het vereiste van legalisatie en verificatie (zie C4).'

Van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire betreffende gezinshereniging en gezinsvorming wordt de bestaande tekst in de paragrafen B1/1.2.1, B1/3.2.2.1, B1/5.1.1 en B1/7.1.1 waarin gewezen wordt op de uitzonderingen op het vereisten van legalisatie van bewijsstukken, vervangen door: 'Nadrukkelijk wordt gewezen op de uitzonderingen op het vereiste van legalisatie van bewijsstukken zoals opgenomen in de circulaire aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de ambtenaren van de gemeentelijke basisadministratie van 12 januari 2000 (kenmerk 5001966/99/6) inzake legalisatie en verificatie. Deze circulaire is opgenomen in deel C-4. Zie ook A4/6.7.2'

Met betrekking tot de paragrafen B1.5.1.1 en B1/7.1.1. geldt in aanvulling daarop:

'Door betrokkene dienen gelegaliseerde documenten te worden overgelegd, tenzij betrokkene is vrijgesteld van het vereiste van legalisatie van documenten.

Indien een betrokkene, die verplicht is om gelegaliseerde documenten te overleggen, niet-gelegaliseerde documenten overlegt, dient deze alsnog gelegaliseerde documenten te overleggen. Indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten uit het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen, voor de korpschef aanleiding is om te twijfelen aan de mogelijkheid van legalisatie en/of verificatie, draagt deze de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND.

Indien de korpschef twijfelt aan de authenticiteit van overgelegde documenten of het vermoeden heeft dat de overgelegde documenten vals of vervalst zijn, legt de korpschef de aanvraag vergezeld van de overgelegde documenten met een verklaring van betrokkene aangaande de overgelegde

documenten voor nader onderzoek voor aan de IND.

Indien betrokkene geen documenten kan overleggen, draagt de korpschef de aanvraag ter verdere behandeling over aan de IND, slechts indien de informatie over de legalisatie en verificatie van documenten in het land van herkomst, zoals opgenomen in de bijlage bij de circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen hem daartoe aanleiding geeft.

Overdracht van aanvragen door de korpschef aan de IND vindt plaats door middel van een D9 of een D16 en gebeurt pas nadat door de korpschef is vastgesteld dat aan alle overige gestelde voorwaarden in het kader van de desbetreffende procedure is voldaan. In alle gevallen informeert de korpschef de IND over de relatie tussen betrokken vreemdeling en de kinderen voor wie toelating wordt beoogd, zoals door betrokkene desgevraagd tegenover de korpschef is verklaard. Dat betekent dat door de korpschef aangegeven wordt of het volgens betrokkene gaat om een kind van beide ouders, van één van de ouders, dan wel om een adoptief of pleegkind.

In het geval van aanvragen die door de korpschef aan de IND ter verdere behandeling zijn overgedragen en waarbij door legalisatieplichtige vreemdelingen niet-gelegaliseerde documenten zijn overgelegd, verzoekt de IND het ministerie van Buitenlandse Zaken om nadere informatie terzake. De IND stelt op grond van de door het ministerie van Buitenlandse Zaken verstrekte informatie vast of de door betrokkene overgelegde documenten alsnog kunnen worden gelegaliseerd en/of geverifieerd. Indien dit het geval is wordt de aanvraag ter verdere behandeling aan de korpschef overgedragen. Indien dit niet het geval is, wordt door de IND nader onderzoek naar de overgelegde documenten gedaan. Alleen indien het documentenonderzoek geen uitsluitel biedt wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek teneinde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals door betrokkene tegenover de korpschef is verklaard.

In het geval van aanvragen die door de korpschef ter verdere behan-

deling aan de IND zijn overgedragen en waarbij door betrokkene geen documenten zijn overgelegd, neemt de IND terzake contact op met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Uit de informatie van het ministerie van Buitenlandse Zaken kan blijken dat er sprake is van bewijsnood voor betrokkene. In dat geval wijst de IND betrokkene op de mogelijkheid van DNA-onderzoek ten einde vast te stellen of er sprake is van een biologische afstammingsrelatie zoals ter plekke van de Vreemdelingendienst door betrokkene is aangegeven.

Betrokkene wordt derhalve slechts op de mogelijkheid van DNA-onderzoek gewezen in het geval er sprake is van uit beide ouders of uit één van beide ouders geboren kinderen en nadat is vastgesteld dat betrokkene aantoonbaar in bewijsnood verkeert met betrekking tot de te overleggen documenten.

Als de afstammingsrelatie door het DNA-onderzoek wordt bevestigd en aan alle overige voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag ingewilligd, tenzij overigens bekend geworden gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

Deelname aan DNA-onderzoek geschiedt op vrijwillige basis. Indien de aanvrager geen gebruik maakt van de mogelijkheid van DNA-onderzoek, zal op grond van de beschikbare gegevens een beslissing worden genomen over de aanvraag.

Als de aanvrager instemt met een DNA-test ten behoeve van de door hem of haar aangegeven gezinsleden en met het gebruik van de uitslag van DNA-onderzoek in de procedure in kwestie, dient betrokkene een bijdrage ter uitvoering van DNA-onderzoek te storten op rekening van het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht. De hoogte van de bijdrage wordt afgeleid van het aantal te onderzoeken kinderen:

aantal te onderzoeken kinderen	hoogte bijdrage
één kind	440 gulden
twee kinderen	580 gulden
drie kinderen	720 gulden
vier kinderen	860 gulden
etc.	etc.

De aanvrager dient de gezinsleden in het buitenland te informeren dat zij zich moeten melden bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. De gezinsleden van de aanvrager tekenen aldaar een verklaring van geen bezwaar met betrekking tot DNA-onderzoek. Het DNA-materiaal wordt afgenomen door een medisch gekwalificeerd persoon in aanwezigheid van een medewerker van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging en wordt door de diplomatieke vertegenwoordiging verzonden naar het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht.

Het DNA-materiaal van de aanvrager in Nederland wordt in één van de in de 'Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen' genoemde geaccrediteerde laboratoria in Nederland afgenomen, dan wel op een door dat laboratorium aangewezen plaats, door een medische gekwalificeerde in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het laboratorium.

De uitslag van het DNA-onderzoek biedt een zekerheid met betrekking tot het bestaan van een biologische afstammingsrelatie van ten minste 99,99% in het geval van beide ouders DNA-materiaal beschikbaar is, en tenminste 99,9% in het geval van één ouder DNA-materiaal beschikbaar is. De IND informeert de aanvrager over de uitslag van het DNA-onderzoek.

Indien de uitslag voor betrokkene positief is wordt de bijdrage door de IND aan betrokkene terugbetaald. Indien de uitslag negatief is, vindt er geen restitutie plaats.

Het DNA-materiaal wordt door het laboratorium vernietigd nadat de beslissing in de procedure in het kader waarvan het DNA-materiaal is afgenomen, onherroepelijk is gewor-

den. De IND geeft daartoe een schriftelijke aanwijzing aan het laboratorium.'

Tot slot

Voorzover van toepassing zullen de bovenstaande wijzigingen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 1994 worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
(J.G. Bos), plv. HIND.*